DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 351-1992 **Fq.Con.núm.33/27** **IV Legislatura** **Any 1998** **Número 55**

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Marí i Calbet.

Sessió celebrada dia 6 de maig del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- DEBAT DE L'INFORME DE LA COMISSIÓ TÈCNICA ASSESSORA *sobre la liquidació dels Pressuposts Generals de la CAIB per al 1994, i debat de l'Informe de fiscalització de la CAIB per al 1994 presentat pel Tribunal de Comptes, RGE núm. 4394/97.* *1646*

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2254/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a indemnitzacions i compensacions per obres i instal•lacions de depuració d'aigües residuals. *1657*

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, comença la sessió de la Comissió d'Hisenda i Pressupostos per tractar els punts de l'ordre del dia d'avui.

En primer lloc deman si hi ha substitucions.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, Sr. President. Pilar Ferrer substitueix Carles Cañellas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí, Sr. President. Avel•lí Casasnovas substitueix Manuel Jaén.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí, Sr. Presidente. Mauricio Rovira sustituye a Maria Salom.

EL SR. CRESPÍ I PLAZA:

Andreu Crespí substitueix Francesc Antich.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.- Debat de l'informe de la Comissió Tècnica Assessora sobre la liquidació dels Pressuposts Generals de la CAIB per al 1994, i debat de l'Informe de fiscalització de la CAIB per al 1994 presentat pel Tribunal de Comptes, RGE núm. 4394/97.

Després d'haver tengut una conversació amb els portaveus dels grups s'ha decidit fer un sol debat, tant pel que fa a l'Informe del Tribunal de Comptes, com el de la Comissió Tècnica Assessora. És a dir, faríem un sol debat per l'escrit número de registre 4394/97, presentat pel Tribunal de Comptes, mitjançant el qual es transmet l'informe de fiscalització de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici 1994, i debat de les propostes de resolució relatives a l'informe de la Comissió Tècnica Assessora sobre la liquidació dels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears també de 1994.

L'ordre d'intervenció, com sempre, serà de grup parlamentari de menor a major. Grups parlamentaris que volen intervenir? Per Esquerra Unida té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que hi ha dues qüestions quasi de caràcter previ que convé remarcar, com s'ha fet a d'altres debats. Una és lamentar una vegada més que l'informe sobre la liquidació del pressupost de la Comunitat Autònoma ens vengui de la mà del Tribunal de Comptes i no ens vengui d'una Sindicatura de Comptes, que seria allò correcte, d'acord amb una comunitat autònoma madura, i que hagués desenvolupat tota la seva xarxa institucional d'una manera adequada. Pensam naturalment que és un gran fracàs polític d'aquest parlament i un gran fracàs polític de la majoria política d'aquest parlament el fet que no hi hagi constituïda aquesta Sindicatura de Comptes, i que no s'hagi estat capaç d'arribar al consens necessari per procedir a aquesta constitució de la Sindicatura, cosa que des del nostre punt de vista no planteja cap altre misteri que la voluntat política de fer-ho, i que la voluntat política, naturalment, d'arribar a un consens raonable al voltant de persones solvents des del punt de vista tècnic, no polèmiques ni discutibles des del punt de vista de la seva trajectòria política o personal.

La segona constatació que volem fer des d'Esquerra Unida és el retard en termes polítics amb el qual duim a terme aquest debat. Efectivament parlam de la liquidació del pressupost de 1994, per tant estam a les acaballes de la legislatura 1995-1999, i parlam de la liquidació d'un pressupost de l'anterior legislatura; és a dir, que si hi hagués hagut un canvi de govern el 1995, l'interès polític d'aquest acte d'avui seria encara menor, i jo crec que s'hauria de fer un esforç important perquè aquí es poguessin dur a terme aquests tipus de debat i de resolucions que més endavant aprovarem, en temps polític adequat, és a dir amb capacitat de servir per control de l'executiu per part del Parlament, i d'influir realment en la trajectòria i la manera de fer del Govern en matèria pressupostària.

Dit això, hem de constatar que hi ha determinades recomanacions, tant de la Comissió Tècnica Assessora com del tribunal de comptes, que efectivament es repeteixen de manera sistemàtica, com per exemple el tema de sistema integrat de comptabilitat patrimonial i pressupostària, que és una reivindicació vella com el temps, que la pròpia Comissió Tècnica Assessora ens diu que formava part de les seves recomanacions als informes corresponents als exercicis del 89, del 90, del 91, del 92 i del 93.

Més enllà d'això, ens trobam amb males pràctiques pressupostàries, que tampoc no són noves, com per exemple la manca de cobertura financera per a les ampliacions de crèdit o per a les incorporacions de crèdit; el fet, com s'assenyala al punt número 7 de les conclusions del Tribunal de Comptes, que la major part de l'immobilitzat material de la comunitat autònoma no tengui valoració econòmica, al marge que pugui estar inventariat d'una manera correcta, però no té una valoració econòmica, i que efectivament no es fa constar la font específica de finançament als projectes d'inversió; per tant no es pot comprovar l'efectiu compliment de l'article 14 de la LOFCA. No són, insistesc, qüestions que es plantegen noves en aquesta liquidació pressupostària, sinó que normalment vénen d'antic.

Ens sembla interessant remarcar també allò que diu el Tribunal de Comptes a la conclusió 3 de l'apartat d'administració general, quan ens diu que hi ha una incorrecta assignació als diferents capítols pressupostaris de les aportacions de distints consorcis on participa la Comunitat Autònoma, des del punt de vista que s'incorporen al capítols 6, 7 i 8, és a dir en el capítol d'inversions, i no en el capítol 4, amb la qual cosa lògicament la Comunitat Autònoma una vegada més "inflaciona" de manera artificial la seva despesa d'inversió, en detriment de la despesa corrent, seguint una mica aquesta bandera de bona gestió pressupostària, que per al Govern de la Comunitat Autònoma significa la proporció existents entre despesa corrent i despesa d'inversió.

I una vegada més, Esquerra Unida vol constatar amb la màxim preocupació les valoracions fetes pel Tribunal de Comptes relatives als expedients de contractació. Ens parla el Tribunal de Comptes una vegada més, perquè insistesc que també en aquest tema, que és tal volta des del punt de vista polític el més greu de tots, una vegada més ens trobam amb pràctiques que són habituals i que ens remeten a exercicis pressupostaris anteriors; ens parlen de projectes complementaris, ni més ni manco que el 50% dels projectes complementaris als contractes d'obres, que no tenen aquesta naturalesa real de projectes complementaris, sinó que en realitat són projectes de modificació de les obres, per tant, una irregularitat important, i que efectivament aquests contractes addicionals ni més ni manco que en un 69% dels casos posen de manifest l'existència de deficiències no justificades en els projectes originaris, és a dir que aquests pretesos projectes complementaris són en realitat projectes d'adobament, de posar un pegat sobre el projecte original, que estava mal plantejat, sense que s'hagin exigit les corresponents responsabilitats pel fet del mal plantejament del projecte original.

Per tant, confusió dins les figures contractuals, i el fet que no s'exigeixen responsabilitats als contractistes. I encara ens sembla més greu allò que figura a la recomanació número 6 del Tribunal de Comptes, en el sentit quan recomana que hi ha d'haver criteris objectius, ordenats i explícits de selecció dels contractistes en els plecs de clàusules administratives. Això vol dir que s'aproven plecs de clàusules administratives particulars que no contenen criteris objectius, ordenats i explícits de selecció de contractistes. I més enllà d'això recomana també, la qual cosa vol dir que no és una pràctica complerta de manera universal, que les adjudicacions es fonamentin amb propostes o informes tècnics en els quals es valorin totes les ofertes amb coherència amb tals criteris. En definitiva, en resum i en cristià, això vol dir que les adjudicacions de les obres mitjançant concurs no responen a criteris de caràcter objectiu, sinó que hi ha un ample marge per a l'arbitrarietat en l'actuació administrativa, i això ens sembla, com hem manifestat en altres ocasions i en altres àmbits, d'una gravetat política extraordinària, i així ho intentarem fer constar a les resolucions del nostre grup que presentarem en aquesta comissió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. També ens sumam a les lamentacions que ha fet el representant d'Esquerra Unida quant a la manca de Sindicatura de Comptes; no només això, sinó que fins i tot havíem estat temptats de passar aquest debat amb un simple "ens remetem a les intervencions i recomanacions d'exercicis anteriors" perquè la pràctica totalitat de recomanacions de la Comissió Tècnica Assessora s'estan reproduint any darrere any sense que el Govern corregeixi les deficiències, i per tant no faci cas d'aquestes recomanacions.

Així mateix però creim que hi ha uns temes que mereixen una reflexió, un dels quals ja ha tocat el representant d'Esquerra Unida, naturalment les referències a adequar-se al Pla general de comptabilitat. Ens pareix greu també el fet que el Govern aprovi ampliacions de crèdit sense cobertura financera, és a dir, el 94 el Govern va realitzar ampliacions de crèdit per valor de més de 2.000 milions de pessetes, i incorporacions per valor de 1.130 milions de pessetes, sobre un romanent de tresoreria que en lloc de ser positiu el Tribunal ens diu que era negatiu, negatiu per valor de 4.369 milions de pessetes. Per tant aquestes incorporacions i ampliacions es varen efectua sense la menor cobertura financera.

A la conclusió número 3 del Tribunal de Comptes es parla d'un vici, que jo crec que s'ha estès dins les administracions, que és intentar camuflar com a inversions o com a transferències de capital el que moltes vegades són o despeses corrents o transferències corrents. Això ho detecta el Tribunal, i jo crec que més que un error greu, l'hauríem de ridiculitzar un poquet, aquesta pràctica, comuna a moltíssimes administracions, perquè tenim tendència a inflar capítol 6, com si tenir uns pressuposts més inversors fos una qüestió que detectàs més bona gestió, i no sempre és així.

A la conclusió número 4 es fa referència als drets reconeguts per l'impost sobre instal•lacions que incideixen en el medi ambient. Aquí jo record que any darrere any el grup parlamentari Nacionalista-PSM ve presentant una esmena als pressuposts generals de la Comunitat Autònoma, en el sentit que aquesta pressupostació és incorrecta, i crec que el Tribunal de Comptes ens ve a donar la raó quan ens diu que 2.482 milions com a drets reconeguts per l'impost sobre instal•lacions que incideixen en el medi ambient no es poden reconèixer fins a l'exercici de 1995, i aquí es reconeixen dins 1994. Crec que és una reflexió que intentarem tenir en compte en el debat de pressuposts d'enguany.

Tampoc el Tribunal ha trobat justificació al finançament de projectes d'inversió, i per tant ens diu que no pot comprovar el compliment de la LOFCA. Aquest és un tema que també hauria de preocupar molt a la Intervenció de la Comunitat Autònoma, així com el tema dels avals. Concretament aquest aval de 100 milions de pessetes a Serveis de Millora agrària, Semilla, que es va concedir a l'any 92 sense fiscalització prèvia, i el que és més greu, excedint-se de la xifra màxima prevista, i per tant aquest també és un tema que s'adjudica un aval sense cobertura. I aquí ara entram a un tema d'actualitat. Ahir parlàvem al Plenari en distintes preguntes amb motiu que la societat de garantia recíproca Isba, la seva junta directiva ha estat notícia aquests dies, tornàrem treure el tema dels avals no recuperats, és a dir impagats, i de les aportacions de capital a aquesta empresa, empresa pública l'any 1994. I el Tribunal ens diu que 192 milions de pessetes com a aportació a Isba s'han de considerar no recuperables per mor del dèficit detectat al fons de garantia. Jo crec que després del debat que vàrem tenir ahir a'imposa una reflexió a fons sobre la gestió que s'ha efectuat dins Isba societat de garantia recíproca, concretament la gestió de l'equip directiu i més concretament del seu secretari general.

I efectivament també tal vegada el tema més escandalós que detecta el Tribunal és el sistema de contractació. Aquí jo crec que el Tribunal s'hi recrea, són diverses pàgines, d'una manera aleatòria ha examinat 30 contractes, que són un bon nombre ja per considerar-los una estadística fiable, i curiosament veim com d'aquests 30 contractes només 3 s'han adjudicat mitjançant el procediment de subhasta, 4 per sistema de concurs, i 23 pel sistema d'ajudicació directa. És molt curiós a més, que quan es demanen els contractes en alguns casos el Govern ha tardat prop d'un any, concretament 11 mesos, en remetre els contractes al Tribunal de comptes. Aquí tot ens fa suposar que s'estava vestint l'expedient i es necessitava tant de temps per tramitar, vestir aquest expedient. A més a més en molts de casos s'han fet aquests contractes sense certificació de crèdit pressupostari; no sabem com Intervenció pot autoritzar aquests contractes sense una certificació de consignació pressupostària o d'existència de crèdit.

Però el més curiós, i ja ho detectaven l'any passat sobre l'informe del 93, és el que detecta el Tribunal: en els contractes adjudicats mitjançant subhasta, aquests tres contractes analitzats, les baixes han representat un 33%, és a dir que pràcticament un terç del pressupost es rebaixa quan se subhasta l'obra. Vetaquí però, que quan passam de la subhasta al concurs, les baixes obtingudes ja només són d'un 6%, i quan el procediment és d'adjudicació directa, les baixes són un 1%. Naturalment amb aquest volum de contractació passar d'un sistema de subhasta allà on es rebaixa un terç del pressupost a majoritàriament utilitzar, i sense justificació, com diu el Tribunal, el sistema d'adjudicació directa, que només es rebaixa una centèsima part, aquí deixam perdem molts de mils de milions de pessetes al cap de l'any. Naturalment aquesta serà la conclusió més important a la qual arribarem, intentant pegar una bona estirada d'orella al Govern en aquesta qüestió.

Un altre apartat allà on també el Tribunal s'hi recrea és amb la gestió de les obres públiques, i per tant dels contractes. És molt curiós com amb un percentatge important dels contractes fiscalitzats, concretament d'aquests 30 s'han trobat 3 contractes corresponents a obres executades amb anterioritat a la tramitació de l'expedient. El que dèiem al principi, es torben 11 mesos en enviar el contracte que demana el Tribunal de Comptes, perquè s'ha de muntar l'expedient. És a dir que es realitzen obres sense haver-se tramitat l'expedient corresponent.

Hi ha altres detalls, com una obra a la qual no figura ni el gruix ni el tipus de paviment que s'ha de posar, ja em diran quin projecte és aquest; o demores inexplicables, sense justificació, com un contracte adjudicat el febrer del 90, i no s'adjudica fins a l'any 94, quatre anys més tard. Els retards en les obres també mereixen un capítol del Tribunal de Comptes allà on no s'han justificat les proves ni s'acrediten les actes de recepció d'aquestes obres. I una altra qüestió important són les obres addicionals. També observa el Tribunal que en molts de casos es realitzen contractes addicionals sense l'oportuna concessió de pròrrogues de suspensions que justifiquin que s'han ampliat els terminis. És a dir que moltes vegades es contracten, naturalment per sistema directe i amb el mateix contractista, obres per valor de més del 50% del pressupost inicial. Un exemple és l'autovia central, el tram II, que té fins i tot 9 contractes addicionals. Va suposar més d'un 20% d'augment del pressupost per valor de 359 milions de pessetes.

Aquesta és un poc la reflexió que fa el Tribunal. Ens pareix que el tema més greu és tot el tema de contractació i fiscalització de les obres. Això ho tradueix el Tribunal amb unes recomanacions que des del punt de vista polític són duríssimes, i haurien de fer empegueir els gestors, i pensam que a part de la qüestió política també la Intervenció General de la comunitat autònoma hauria de ser més escrupolosa amb la vigilància de tots aquests expedients, i traduirem aquests conclusions amb unes propostes que farem posteriorment a aquesta comissió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que de l'anàlisi de l'Informe del Tribunal de Comptes, així com el de la Comissió liquidadora, la conclusió fonamental, jo crec que la més important, és aquella que poc a poc, amb un sistema d'aterratge suau, el Govern va alliberant-se de les limitacions, dels condicionaments que la legislació vigent, autonòmica i estatal, imposa a qualsevol gestor públic mitjançant els mecanismes de control d'intervenció de fiscalitat, en definitiva mitjançant els mecanismes de comptabilitat pública. Poc a poc, any darrere any, les modificacions paulatines de la Llei de finances, les modificacions puntuals d'aquelles qüestions que dificulten, que disciplinen, que organitzen i que limiten la capacitat d'acció del Govern van caient, i així arribam a aquest tipus d'informes, on cada any la laxitud del marge de maniobra del Govern és més grossa, i la possibilitat d'exercir un adequat control parlamentari i també control comptable per part del propi Tribunal de l'acció del Govern és més dificultosa.

Jo crec que, ja ho han dit els anteriors portaveus, l'examen detallat de l'informe del Tribunal de Comptes, per començar per aquest, parla de males pràctiques comptables, és una expressió que el propi Tribunal utilitza quan retreu al Govern de la comunitat autònoma qüestions com la no aplicació del Pla general de la comptabilitat pública, tema de gran importància, molt tècnic però de molta importància per fer una anàlisi detallada de la gestió del Govern, o qüestions de tal transcendència -ja ho ha assenyalat el Sr. Sampol- com la manca de cobertura financera de les ampliacions i incorporacions de crèdit, és a dir la creació de doblers al pressupost sense tenir els doblers corresponents per poder-ho fer, ni més ni manco que això, és a dir una qüestió de tal magnitud d'indisciplina com aquesta, crear partides de despesa sense tenir els ingressos o el finançament corresponent.

Hi ha una qüestió que em resulta particularment preocupant, i és que quan el Tribunal de Comptes diu que la mala comptabilització del resultat de l'exercici pressupostari presenta en realitat un dèficit de 159 milions de pessetes, i no un superàvit de 1.909 milions com pretén el Govern. Això em pareix que és una qüestió realment important...

La veritat és que és un element de distracció sentir una veu de fons, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, si vol sortir de la sala (...). Pot continuar, Sr. Diputat.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies. El fet que el Tribunal assenyali que contràriament al que diu el Govern aquest exercici no es va tancar amb un superàvit de 1.900 milions de pessetes, sinó amb un dèficit de 159, té conseqüències importants, perquè després, en traduir aquest resultat al romanent de tresoreria, diu "no són 1.955 milions de pessetes positius, sinó 500 milions de pessetes negatius, i això sí que té importància, perquè el romanent de tresoreria, com tothom sap, és un factor limitatiu a l'hora d'ampliar o incorporar crèdits procedents d'exercicis anteriors, per exemple; i si en lloc de tenir un superàvit del romanent de tresoreria s'hagués tengut un dèficit, no s'haguessin pogut fer algunes de les incorporacions que sí que s'han fet. Per tant la fuita l'escapoliment que fa el Govern de les normes comptables té conseqüències d'especial transcendència que realment el Tribunal de Comptes posa de manifest, i nosaltres aquí volem fer nostres perquè ens pareixen d'especial gravetat; com ens pareix important -també s'ha assenyalat- la mala comptabilització de les aportacions als consorcis. Totes les aportacions als consorcis per part del Govern es comptabilitzen especialment com a operacions de capital, capítols 6, 7 i 8, quan en realitat, assenyala el Tribunal, això hauria de ser de capítol 4. Quin és l'efecte? L'efecte és fonamentalment cosmètic i comptable, ja ho hem dit altres vegades, aquest govern de vegades es deixa dur pel fetitxisme del capítol 6: tot el que és capítol 6 és bo, tot el que no és capítol 6 és dolent; per tant què feim? Inflar el capítol 6, i posar dins capítols de capital, per ressaltar la quantia de les inversions, qüestions que realment són despeses corrents. El tribunal ho assenyala, donant la raó a les reiterades denúncies que des del Grup Parlamentari Socialista s'han fet a la comptabilitat d'aquest pressupost.

Ja s'ha assenyalat la manca de compliment de la LOFCA en allò que fa referència a no garantir que l'endeutament va destinat a inversions, és una qüestió essencialment preocupant. Sé el que se'ns contestarà des de la majoria: "sempre que l'endeutament sigui menor que el capítol 6 i 7, està justificat que ja estan adscrits a inversions", però això no és del tot veritat, perquè dins el pressupost hi ha fons finalistes, i això vol dir a la millor, per ventura, que només hi ha endeutament destinat a inversions, i cap dels ingressos tributaris o de qualsevol altra naturalesa es destinen a inversions. Això seria especialment greu. El que s'ha de fer és simplement complir la LOFCA, tan senzill com això.

No comptabilitzar com a compromisos d'exercicis de despesa futura les càrregues financeres, això també encobreix les realitats comptables; la manca de valoració econòmica de l'immobilitzat material... en fi, tota una sèrie de defectes comptables.

En segon lloc el Tribunal, ja ho ha dit el Sr. Sampol, i s'hi ha recreat quasi tant com el Tribunal, en relació amb la qüestió de les contractacions, cosa important i greu. Efectivament el sistema generalitzat de contractació directa, de contractació a dit -perquè no dir-ho d'aquesta manera?- significa pèrdues per a la comunitat autònoma, directament, pèrdues per a les butxaques dels ciutadans, i el Tribunal ho assenyala: l'abús de contractació directa significa pèrdua de doblers per part de la comunitat autònoma directament dels ciutadans, perquè la contractació directa no produeix baixes, són bàsicament inapreciables, de l'ordre de 1%. Però no és això només, sinó que després, al final, les obres no valen el que es pressuposta, sinó molt més, l'excés d'addicionals, de complementàries, de qüestions que haurien de ser, ho diu el Tribunal, modificacions, per tant, no haurien de ser considerades íntegrament com a increment de pressupost, sinó en ser modificacions, per ventura, no tendrien per què tenir increment pressupostari o un increment pressupostari més limitat, també significa un malbaratament del fons de la Comunitat Autònoma, així ho assenyala el Tribunal i així ho volem posar nosaltres de manifest assenyalant la nostra preocupació. Però és més, quan aquests addicionals, aquests modificats, aquests complementaris són productes d'un mal projectes, és a dir que el projectista sigui o no un funcionari de la Comunitat Autònoma que cada vegada ho són manco, perquè els projectes s'encarreguen a fora, de cada vegada més, llavors la Llei i el Reglament de contractes exigeixen responsabilitat al projectista i a qui va a supervisar el projecte. Això és una obligació del Govern de la Comunitat Autònoma que no ha complit mai, i el Tribunal així ho assenyala. La responsabilitat dels projectistes, la responsabilitat dels contractistes, la responsabilitat de les oficines de supervisió, quan un projecte, per les seves deficiències, resulta que costarà més doblers als ciutadans dels que s'han pressupostat, significa l'obligació per part del Govern de la Comunitat Autònoma d'exigir responsabilitats. Ho diu la Llei de contractes, i el Govern no ho ha fet en cap cas, quan, com ja s'ha assenyalat aquí, en la majoria dels casos, els increments de pressupost per mor d'aquestes deficiències, arriben al 60% del pressupost originari.

Més qüestions. Nosaltres volem posar de manifest, perquè així ho hem fet i ens satisfà extraordinàriament que el Tribunal també ho digui, nosaltres hem posat moltes vegades en tela de judici que el Govern de la Comunitat Autònoma incorpori com a ingressos els derivats de l'impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient. Nosaltres hem trobat, sempre ho hem considerat així, que això falsifica el resultat comptable en realitat del pressupost, perquè aquests són saldos de dubtós cobrament. I el Tribunal ho diu així: "incertesa en el cobrament de les quantitats comptabilitzades com a drets reconeguts per l'impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient". Ens satisfà molt que el Tribunal, finalment, ens doni la raó. Efectivament, aquests són saldos de dubtós cobrament. I, per tant, l'únic que es fa quan es comptabilitzen com a obligacions reconegudes és emmascarar, és pintar molt més guapos dels que són els pressuposts d'ingressos de la Comunitat Autònoma i, per tant, els resultats finals quant a dèficits o superàvits. Ens pensam que un impost d'aquestes característiques del qual està encara sota determinació del Tribunal Constitucional la possibilitat de repercussió d'aquest impost o no, que és un tema essencial, no ens permet actuar amb l'optimisme que ho fa el Govern en relació als ingressos derivats d'aquest impost.

Sector empresarial públic de la Comunitat Autònoma, aquí sí que jo crec que el Tribunal fa una seriosa renyada al Govern de la Comunitat Autònoma, i jo crec que l'anàlisi també es redueix a una visió bastant simple, del que és la qüestió. Què són les empreses públiques i per què serveixen les empreses públiques i quina és la lògica del sistema d'empreses públiques? Miri, quan a un govern se l'autoritza a crear una empresa pública perquè operi dins el mercat, és la lògica del mercat la que ha de presidir aquesta empresa pública, la lògica del mercat amb la seva competitivitat i la seva eficiència. I si no és això, si no és la lògica del mercat la que ha de presidir aquesta empresa pública, no s'ha de fer una empresa pública, és un altre mecanisme, s'han de fer organismes autònoms, s'han de fer entitats per a gestió, però que, lògicament, quan tenen el privilegi d'actuar amb règim administratiu, tenen el control polític, comptable, que correspon a un òrgan de l'Administració, però el Govern sempre ha pretès que el sector empresarial públic li servís per tenir el bo d'un sistema i evitar el dolent d'un altre. És a dir, poder executar, poder controlar, poder tenir, mitjançant el pressupost i la seva incidència en les empreses públiques, una manera d'actuar no subjecta a la lògica del mercat, però al mateix temps evitar el control d'intervenció comptable i, en definitiva, el control polític i parlamentari que significaria estar sotmès al règim d'organismes i d'entitats públiques. I aquesta és la realitat, una inadequació entre els mitjans i els finals que es pretenen. I això dóna un sector autonòmic absolutament distorsionat, plegat d'empreses que es troben en causes de dissolució, on apareixen operacions d'enginyeria financera estranyíssima, pos per exemple el cas Semilla, empreses com Ibasan, on el Tribunal de Comptes diu que es pot posar en tela de judici la seva capacitat, la capacitat de la Junta d'Aigües per finançar tots els deutes que té l'Ibasan, presents i futurs i la seva càrrega financera, això ho diu el Tribunal, etc., etc., etc.

Per tant, tenim un sector empresarial públic que no serveix per al que està pensat un servei empresarial públic, sinó que es troba distorsionat, i així passen les coses que passen. La gestió de Foment Industrial que diu el Tribunal que hauria d'haver estat dissolta dins l'exercici, ara ens diran que ja està dissolta, sí, però això ho ve dient el Tribunal des de l'any 92, que s'hauria d'haver dissolt Foment Industrial. La manca de valoració de Gesma, com es pot actuar dins una empresa on els immobilitzats tenen una incidència tan grossa com Gesma sense tenir una valoració del seu immobilitzat i sense que al compte de pèrdues i guanys, ho diu el Tribunal hi comptin qüestions com les subvencions que es reben del Govern o les nòmines. La incomprensible i jo diria que pintoresca participació d'Agama dins Antena-3 de Televisió Societat Anònima, em volen explicar què significa això?

La gestió del Govern dins Isba, ahir ja en parlàrem d'aquest tema, ahir en parlàrem, però és que la gestió del Govern dins el Grup Isba significa la implicació a través d'Isba del Govern, dins el tema Brokerval, el Tribunal de Comptes així ho recorda i per què repetir el que significa Isba, quan ahir vàrem tenir en aquest parlament el debat sobre les recents implicacions de la cúpula d'aquesta empresa dins històries no gens clares i absolutament impròpies d'una empresa amb participació pública.

La injustificada reducció dels coeficients d'amortització de l'Ibasan, que el Tribunal, que també el que produeixen al final és un emmascarament dels resultats i probablement la necessitat de replantejar-se si l'Ibasan és la figura correcta per fer allò que pretén fer l'Ibasan, si una empresa, suposadament sotmesa, als mecanismes de mercat, és allò que ha de dur la gestió de les depuradores quan diu que la Junta d'Aigües, encara que legalment mitjançant el cànon garanteix el finançament de les obligacions de l'Ibasan, diu el Tribunal que les obligacions assumides per la Junta d'Aigües són de l'ordre de 21.000 milions de pessetes, quan l'Ibasan s'enfronta amb responsabilitats de l'ordre de 26.000 milions de pessetes, d'on treurem els 5.000 milions que falten, és una qüestió que inquieta el Tribunal de Comptes, i, per suposat, a nosaltres també.

Gestió de Semilla, basta veure les tres pàgines que el Tribunal dedica a Semilla per adonar-se que això és una aventura absolutament demencial amb ampliacions de capital, reduccions a zero, acordions, absolutament impròpies d'una empresa pública. Més pròpies de la gestió financera del Sr. Mario Conde que no de la gestió financera d'una empresa seriosa, pública, d'una comunitat autònoma.

Aquest és, en resum, el nostre balanç del Tribunal de Comptes. Em sembla que és suficientment demolidor com perquè aquell balanç que en el seu dia va fer el Govern, que el Tribunal de Comptes donava totes les benediccions al Govern, era una falsificació dels seus resultats.

I, si em permet, Sr. President, un ràpid repàs a la liquidació dels pressuposts per part de la Comissió Liquidadora. En moltes qüestions coincideix, com no podia ser d'altra manera, amb el Tribunal de Comptes, en relació a la necessitat del compliment legal en matèria comptable i financera, aclariment de la situació patrimonial, la comissió liquidadora posa de manifest una qüestió molt important, que és la manca d'un inventari valorat dels béns de la comunitat autònoma, tema gravíssim, duim ja quinze anys i a aquestes altures encara no tenim un inventari valorat de béns de la comunitat autònoma, el fet que posa de manifest la comissió liquidadora, molt interessant, interessant sota el punt de vista de l'anàlisi, terrible sota el punt de vista de les conseqüències que té. La gestió pressupostària pitjor de l'any 94 varen ser les inversions, el capítol d'inversions és aquell on 16 pessetes de cada 100 varen quedar sense gastar. A mi em sembla que dins un context de mancança d'infraestructures, de victimisme del Govern que ja el feia el 94 i el continuava fent mentre el Govern central no era del seu signe, que aquí teníem problemes a les carreteres, a les nostres infraestructures hidràuliques, etc., que a les inversions públiques en matèria d'infraestructures siguin sempre aquelles que tenguin una pitjor execució pressupostària, diu molt en relació amb quina és la realitat del discurs victimista del Govern, el que hi ha darrera tot això era una incapacitat de gestió que feia que al capítol 6, al capítol d'inversions hi hagués els nivells més baixos, varen deixar d'invertir-se 2.300 milions de pessetes, és més, l'únic capítol pressupostari que té un saldo al final menor que al principi, és a dir que va tenir reduccions de crèdit és el capítol 6 en aquest pressupost. Això em sembla que ja ho diu tot.

Preocupació per l'elevada quantia de saldos pendents de cobrament en relació als ingressos pendents dels anys anteriors. Si un mica l'anàlisi que fa la comissió liquidadora se'n tem que durant l'any 1994, de tots els deutes d'ingressos que té la Comunitat Autònoma, la Comunitat Autònoma només va ser capaç de cobrar el 20%, és a dir, al final de l'exercici, el 80% de deutes provinents d'exercicis anteriors continuaven sense cobrar, la qual cosa, al nostre judici, és una molt mala gestió d'ingressos sobretot dels ingressos antics que probablement, amb tota seguretat, haurien de passar molts d'ells a passar a ser saldos de dubtós cobrament si no senzillament s'haguessin d'anul•lar, perquè, si no, ens trobarem en una situació que començarà a semblar-se una mica massa a la situació de la Diputació de Guadalajara. Ho dic com a avís a navegants.

Què hem de dir en relació a la insistència que fa la comissió liquidadora sobre la manca de claredat en la situació de la comptabilitat de la Comunitat Autònoma sobre valors mobiliaris, sobre endeutament, ens satisfà molt trobat que la comissió liquidadora denunciï els embulls dels endeutaments d'aquesta comunitat autònoma, perquè fins ara ens sentíem una mica una veu solitària dient "no sabem la quantia del deute, no sabem quines són les quanties dels avals que la Comunitat Autònoma té concedits, quina és la quantitat de la projecció futura dels compromisos que la Comunitat Autònoma ha assumit a través de plans encobridors de deute com el Pla 10, com el no comptabilitzar com a responsabilitat de cara a exercicis futurs els interessos de l'endeutament, etc., etc", això ho diu la comissió liquidadora del Tribunal de Comptes, i jo crec que ja és hora que el Govern de la Comunitat Autònoma posi clar i net quin és el seu nivell d'endeutament directe, indirecte, induït, del Govern, dels seus organismes autònoms, de les seves empreses i dels consorcis.

Tema dels consorcis, interessantíssim. Els consorcis que el Govern de la Comunitat Autònoma diu que no són sector públic autonòmic, tant la comissió liquidadora com el Tribunal de Comptes diuen, "alerta, els consorcis creats per dret, han de formar part del sector públic autonòmic i, per tant, han de tenir el control". A mi em sembla que això és un avís molt interessant, perquè els consorcis han estat una de les fórmules, a les quals jo al•ludia al principi, que el Govern eludeix, evita el control comptable i polític d'aquest parlament, de les seves accions. La manera de crear un òrgan que suposadament sotmès a la legislació d'administració local fuig del control parlamentari, és una manera d'esquivar, és una manera d'actuar descontroladament; el Tribunal de Comptes i també la comissió liquidadora criden l'atenció sobre aquest fet, posant de manifest la trampa, l'embull que això significa des del moment que els consorcis estan, vuit de nou, creats per decret, per tant, amb escassa concertació de distintes administracions, sinó imposats, creats pel Govern de la Comunitat Autònoma per eludir controls.

I, per últim, bé, aquesta recomanació que els romanents d'un exercici pressupostari a un altre vagin destinats a allò que varen estar pensats en l'exercici anterior, ens sembla una cosa tan òbvia que sembla mentida que el Govern de la Comunitat Autònoma, doblers d'autoritats, per exemple, per a inversions a l'exercici del 1993, s'hagin dedicat a l'exercici del 1994 a despesa, a transferències, a qualsevol altre tipus de finalitat.

A mi em sembla que tot això ens dibuixa un panorama, com he dit al principi, de cada vegada una mica més preocupant, de cada vegada una mica més greu, perquè el Govern aconsegueix èxit, i en això li hem de reconèixer a fugir del control, a escapolir-se de les limitacions, de la disciplina que la llei i la lògica política d'un sistema democràtic els posa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Antoni Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Nosaltres també lamentam el retard en què s'ha de produir aquest debat, però l'atrinuïm a la pròpia complexitat administrativa d'aqeust tipus de compte general, de la tramitació que ha de seguir aquest compte general, entre d'altres coses, el mateix Tribunal de Comptes aprova el seu informe de fiscalització en data 25 de juny del 97, el remet al Parlament dia 28 de juliol, i, per tant, després que entri al Parlament i dels passos que s'han de seguir en la seva tramitació, també és normal que es tracti en aquestes dates i amb aquest retard que nosaltres també lamentam.

I dit açò, el primer que vull fer com a altres exercicis, perquè així es constata de l'anàlisis tant de les dades numèrica, de l'anàlisi objectiva de les dades de gestió pressupostària i econòmica com de les valoracions i recomanacions que fa el Tribunal de Comptes i la Comissió Tècnica Assessora, com dic, el primer que vull fer és una valoració positiva i general de la gestió econòmica i pressupostària que s'ha dut per part del Govern en aquesta comunitat durant l'exercici 1994, no exempta tampoc d'un grau de crítica, d'un grau de constatació també d'alguns fets, d'algunes qüestions que es posen de manifest en aquests informes i que, com no pot ser d'una altra manera, hem de fer tant reflexionar als diputats com al mateix govern i al futur intentar millorar tant els procediments com la pròpia gestió a la vista de les dades que es poden d'evidència en aquests informes, però en cap cas el detall, en cap cas qüestions puntuals i qüestions parcials ens han de fer oblidar una visió general de la gestió d'aquest pressupost que nosaltres, com dic, consideram positiva.

I podríem entrar, no ho faré en tota l'extensió que ho fan, evidentment, aquests òrgans especialitzats de fiscalització, però sí valorar un poc les dades que posen de manifest aquests informes, les dades objectives, en primer lloc. Es parla i hi ha una exhaustiva relació de dades comparatives, de quadres, d'anàlisis de gestió pressupostària, de modificacions de crèdit, anàlisis de l'endeutament, que, com dic, crec que posen de manifest uns graus, uns nivells de gestió pressupostària més que acceptables i que mereixen el nostre suport i la nostra valoració.

Es parla de modificacions de crèdit, es fa una anàlisi exhaustiva d'aquestes modificacions i crec que es mouen dins un paràmetres, dins uns marges raonables dins el que ha de permetre la pròpia flexibilitat d'una gestió pressupostària on durant l'exercici es van produint fets que fan necessari modificar el pressupost i, per tant, no en feim una valoració negativa que el pressupost es vagi modificant a mesura que s'executa, sinó tot el contrari, perquè bàsicament les modificacions que es produeixen vénen donades per incorporacions de crèdit, que és una qüestió que no és una modificació en puritat de les previsions inicials, de la pressupostació inicial, i per generacions de crèdit que, com saben els diputats, es produeixen per major ingressos sobrevinguts durant l'exercici i que s'incorporen al pressupost. Per tant, un pressupost modificat d'una forma raonable i nosaltres entenem que una bona previsió que després es tradueix en una bona liquidació final.

L'execució de despeses, hi ha un lleugera disminució del nivell d'execució de despeses, l'any 1993 estava en 90'62%, el 94 passa a ser d'un 87'91%, però en cap cas significatiu ni que ens faci merèixer, per part nostra, tampoc, una valoració negativa. Simplement constatar aquesta petita disminució de l'execució de despeses en general. I quant a les inversions, que es doni un grau d'inexecució, de no aplicació d'inversions d'un 16%, també crec que s'ha d'entendre dins uns límits raonables, tothom sap que les inversions, en molts de casos, tenen una projecció més enllà de l'exercici i que a final d'any quedin 2.000 milions no executats, no reconeguts a final d'exercici com a inversions executades, tampoc no és una dada negativa, entenem nosaltres, perquè, en molts de casos es tracta d'obres en curs i d'inversions que s'estan executant i que creim que es troben a uns nivells més que acceptables.

La gestió d'ingressos un any més es veu millorada en alguns casos, en altres temes sí que és ver que es produeixen petites mancances o petites disminucions, tant del grau d'execució d'ingressos com de la gestió recaptatòria, però la valoració general també es mou dins la línia d'exercicis anteriors, i una vegada més mereix la nostra valoració positiva.

Es fa referència també als informes tant del tribunal com de la Comissió Tècnics Assessora de l'endeutament, també és destacable en aquest any 94 la gestió que s'ha fet d'aquest endeutament, una reconversió de crèdits, una gestió, com dic, que crec que ha reportat importants estalvis a la comunitat autònoma, hi ha una disminució del nivell d'endeutament que passa a ser de 29.000 milions l'any 94, amb una disminució del 28%, igualment que disminueix també la disposició de fons per a operacions de Tresoreria que a final d'exercici tenen un saldo de 5.500 milions, i açò suposa una disminució del 16% respecte de l'exercici 1993.

En definitiva, nosaltres, enfora de fer anàlisis i valoracions alarmistes, atenent qüestions que tal vegada són de detall o qüestions formals o qüestions que són diferències de criteri, com dic, feim una valoració positiva, i açò es constata després en les recomanacions que es fan tant pel Tribunal de Comptes per la mateixa Comissió Tècnica Assessora. Ja dic, sense defugir tampoc el reconeixement que algunes coses es poden millorar, que aquests dos organismes fiscalitzadors posen en evidència algunes mancances que s'han de millorar en el futur i en aquest sentit, nosaltres proposarem que s'acordi en aquesta comissió, però essent sensats hem de veure quines són les recomanacions que fa el Tribunal de Comptes, bàsicament de caràcter formal les quatre primeres, que el pressupost de despesa hauria de comptar amb objectius i indicadors definits del sistema de seguiment i control que s'hauria d'implantar, es recomana un any més el pla general de comptabilitat, qüestió que ja hem debatut moltes vegades si és prioritària, si és suficient la informació que es facilita en aquests moments, tot tenint en compte, a més, que no és d'obligat compliment aquesta disposició.

També es recomana que s'implanti un sistema d'informació a les despeses amb finançament afectat, d'acord amb els principis i normes comptables públiques, però en cap cas no es diu que no s'hagi pogut fer el seguiment d'aquestes operacions amb la informació que facilita el Govern.

Vull dir que es tracta, de recomanacions, les primeres que fa el Tribunal de Comptes, de caràcter formal, de millora de la presentació, de com s'han de presentar aquests comptes, de com s'ha de facilitar la informació, però creim que no són qüestions de fons, sinó, com dic, qüestions que poden millorar la presentació d'aquests comptes.

Sí que les dues darreres recomanacions fan referència als procediments de contractació, en el primer cas, es recomana i es proposa que hi hagi una millora en el procediment, en el procediment d'adjudicació, en el procediment de contractació, i a la setena recomanació es proposa una millora en el control de les obres que, com en altres debats, hem dit aquí, sempre es veuen condicionades per causes de força major, per qüestions que en el moment de fer la contractació, d'iniciar les obres no es poden preveure i després poden sorgir inconvenients que fan necessàries modificacions d'aquestes obres. El Tribunal proposa que es millorin aquests procediments, i nosaltres creim que en aquest sentit ho hem de demanar al Govern, també, que faci seves aquestes recomanacions i que proposi en el futur una millora en aquests procediments.

Quant a les recomanacions que fa la Comissió Tècnica Assessora, també van en el mateix sentit, pràcticament totes elles es refereixen a qüestions formals, es refereixen una vegada més, i així queda constatat en el mateix informe, que ja ha estat dit i recomanat en altres exercicis, el canvi del sistema comptable, amb la implantació de la partida doble, que es millori el sistema d'informació quant a les modificacions de crèdit, els romanents de crèdit, la presentació del resultat, les despeses en finançament afectat, en definitiva, com dic, i bàsicament qüestions de caràcter formal que un any més ens fan tenir una visió general, positiva de la gestió que ha fet la comunitat amb aquest compte de l'any 1994, que proposarem i instarem al Govern que atengui les recomanacions que es fan per aquests òrgans fiscalitzadors, però que no fa açò que nosaltres, una vegada més, donem suport a la gestió que ha fet el Govern durant l'any 94, tot és millorable, és ver que en molts de casos la gestió d'algunes empreses públiques, la gestió de determinats expedients sempre és millorable, els procediments de comptabilització també poden ser millorats, però açò no ha de fer, aquestes qüestions no poden fer que facem una crítica frontal i oberta a la gestió econòmica i pressupostària d'aquests exercici 94.

Per tant, i en definitiva, aquesta és la nostra valoració i aquest serà el sentit de les nostres propostes de resolució. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Jo deman si els grups parlamentaris volen torn de rèplica. Sí, Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Molt breument per replicar la intervenció del Grup Parlamentari Popular. La veritat és que desmuntar les argumentacions del Sr. Juaneda és molt senzill, és bastant fàcil. Miri, el Sr. Juaneda comença dient que totes les crítiques que s'han fet des dels grups de l'oposició són qüestions de detall, són qüestions que no han d'amagar una valoració global positiva i una valoració de caràcter general que va a favor del Govern de la Comunitat Autònoma. Sr. Juaneda, jo he llegit amb detall els dos informes, i no he trobat ni una frase de reconeixement general de valoració positiva, ni en un ni en un altre. No hi és. Per tant, això que diu vostè que les crítiques s'insereixen dins un context de valoració general positiva, senzillament, no és cert, perquè no hi ha una valoració general positiva. L'Informe del Tribunal de Comptes és molt crític, i l'Informe de la Comissió Liquidadora, també, en un llenguatge suau, en un llenguatge tècnic, en un llenguatge educat, però absolutament demolidor. El fet que no utilitza paraules dures, no significa que el fons no ho sigui. Per tant, no és ver que hi hagi un context de general acceptació, de general complaença en la gestió pressupostària de l'exercici 94, tot el contrari. Hi ha una crítica severa molt profunda. El que passa és que nosaltres l'hem retallada i hem subratllat aquells aspectes que més ens preocupen, que no són tots els que diu el Tribunal, que el Tribunal encara diu molt més, eh?

Jo em deman, com pot vostè parlar de bona liquidació, vostè ho ha dit, són paraules seves, les he preses literalment, diu, "la bona gestió ha dut a una bona liquidació", quan vostès tenen una renyada del Tribunal de Comptes que els diu "alerta, el Govern diu que aquest pressupost es va tancar amb superàvit, i aquest pressupost es va tancar amb dèficit, el Govern diu que aquest pressupost es va tancar amb romanent de Tresoreria positiu, i en realitat es va tancar en romanent de Tresoreria negatiu". Com pot dir vostè que això és una liquidació que està bé, que el Tribunal de Comptes diu que el Govern ho ha fet bé, quan li està pegant una repassada bastant important, tot açò sense tenir en compte que moltes de les comptabilitzacions com a drets, com l'Isiquiema, ja n'hem parlat, com l'impost d'activitats que incideixen en el medi ambient, són dubtoses, perquè si damunt les haguéssim de llevar, aleshores ja el resultat d'aquest exercici seria senzillament nefast.

Però bé, se salva, comptablement, per això. Per tant, no sé d'on es treu vostè que la liquidació és bona. La liquidació és feresta. Vostè troba raonable, vostè ve aquí, a aquesta comissió, a defensar que és raonable que hagin quedat pendent de despesa 2.300 milions de pessetes d'inversions en infraestructures en aquesta comunitat? Vostè creu que pot explicar als ciutadans que a causa de la ineficàcia del Govern, 2.300 milions de pessetes que el Govern tenia, que el Govern tenia dins el calaix, que podia gastar en carreteres, que podia gastar en obres hidràuliques, que podia gastar en serveis socials, en mil necessitats que té la nostra societat, és raonable?, 2.300 milions de pessetes?, la partida més important que queda sense cobrir, les de subvencions i les despeses de personal, aquestes estan totes gastades, entre d'altres coses perquè són fàcils i agraïdes, les que comporten feina, les de treballar damunt el terreny, aquestes són les que queden sense gastar, i vostè diu que això és raonable? La veritat és que dubt molt que la societat de les Illes Balears consideri això raonable, 2.300 milions de pessetes, no ho oblidem.

I vostè diu, bé, les recomanacions, les recomanacions són exclusivament de caràcter formal. Escolti, parlam d'una qüestió, comptabilitat pública, on la formalitat ho és tot, eh?, la comptabilitat és pura formalitat, si m'apura, el Sr. Mario Conde, està assegut davant un tribunal per qüestions exclusivament formals, perquè la comptabilitat no s'jaustava a la realitat. Escolti, aquest és el tema. La comptabilitat és formalitat, i clar, les recomanacions d'un Tribunal de Comptes que analitza la comptabilitat són de caràcter formal. Diu, "escolti, vostè comptabilitza malament, vostè diu que hi ha superàvit quan en realitat hi ha dèficit", quasi res, quasi res, vostè intervé en una empresa que hauria d'estar dissolta, etc., etc., etc. Vostè fica la comunitat autònoma en operacions de tipus econòmic i comptable dubtoses, plagades d'incerteses, etc., això li diu el Tribuna, i això és purament formal, clar que és purament formal, però té una càrrega de fons molt important. Per tant, no li accept el fet que vostè digui que les recomanacions contenen pures formalitats.

I ara, per acabar, i també parlant de les recomanacions. El Sr. Juaneda ens proposarà, el Grup Parlamentari Popular ens proposarà un conjunt de resolucions derivades d'aquest debat on, ja ho ha anunciat, la primera serà, que el Govern compleixi les recomanacions del Tribunal de Comptes i de la Comissió Liquidadora, que és el que fa cada any. I ara, en nom de la dignitat dels diputats i, si m'apura, en nom de la dignitat dels diputats del Partit Popular, quan el Govern ha fet cas d'aquestes recomanacions que vostès, que aquest Parlament envia sempre al Govern? Perquè si el Govern hagués fet cas de la seva recomanació dels anys anteriors, això que ara discutim, no ho discutiríem. El Govern, malgrat tot, Sr. Juaneda, i malgrat que aquestes recomanacions estiguin avalades pels vots dels diputats, pels vots d'aquesta Cambra, encara que sigui només amb els vots dels diputats del PP, lamentablement, Sr. Juaneda, el Govern se'ls passa pel folro.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Gràcies, Sr. President. També per fer referència a aquests punts que ha esmentat el Sr. Quetglas.

Evidentment que el Tribunal de Comptes no es dedicarà a aplaudir en el seu informe la gestió del Govern, el Tribunal de Comptes és un òrgan fiscalitzador que precisament ha de posar de manifest els punts on hi ha discrepàncies i on hi ha diferències de criteri, on el tribunal entén...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, vol pitjar...

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

...on el tribunal entén que s'hauria de procedir d'una altra forma, evidentment que l'informe del Tribunal de Comptes no és d'una valoració positiva, la valoració la fem nosaltres a la vista de les evidències i del que posa de manifest el Tribunal de Comptes, açò és el que nosaltres valoram, valoram la importància i la transcendència d'aquesta fiscalització, i açò ens fa donar una opinió positiva, general, com ja dic, no exempta també de reconèixer que en algunes qüestions el Govern ha d'atendre aquestes recomanacions.

La liquidació, que hi hagi, segons el tribunal, un dèficit de 150 milions i, segons el Govern, un superàvit, es posa de manifest en el propi informe, és una diferència de criteri de comptabilització d'un impost que, en cap cas, suposa ni amagar cap xifra ni amagar cap dada, sinó, en darrer extrem, i el màxim perjudici que es pot causar, traslladar a un exercici futur l'aflorament del dèficit quan es consumeixi, quan s'evidenciï que açò és un impost, que és un ingrés incobrable, es posarà en evidència que hi havia un major dèficit, i si aquest romanent serveix per finançar despeses i no es compleixen els ingressos que es pressuposten, en exercicis futurs açò es posarà de manifest, vostè sap que açò és així, i ho hauria d'entendre i manifestar d'aquesta manera.

Les inversions, que en la quantitat pressupostada es deixin d'invertir 2.000 milions, hem de veure si hem estat incapaços d'invertir-los o si es tracta d'obres en curs, si es tracta de crèdits que al final de l'exercici no estaven en la fase del reconeixement de l'obligació i s'incorporen als exercicis següents. Açò no és una mala gestió del pressupost d'inversions, 2.000 milions de pessetes que es puguin trobar en el nivell d'inversions que s'executen en aquesta comunitat, que s'hi puguin trobar en curs o que es puguin materialitzar en l'exercici següent, no ens ha de fer tenir aquesta postura alarmista ni crítica del que és la gestió del Govern quant a les inversions, i molt manco manifestar aquí que estam deixant de banda i abandonant tota la gent de les Illes perquè no invertim res i ens deixam perdre el que pressupostam. Açò no té ni cap ni peus.

Quant que les recomanacions són de caràcter formal, evidentment que les formalitats a la comptabilitat pública és una qüestió de formalitat, però és molt diferent que la formalitat, o la informalitat, d'un govern sigui no presentar una informació amb un determinat format, quedi que pareix que és com es presenten els comptes, que hi ha dubtes sobres on hi ha 5.000, 6.000 o 10.000 milions de pessetes, o que, així com es presentin els comptes, no es reconeguin tots els deutes que té l'Administració, i no és le cas. Les recomanacions de formalitat que es fan aquí és sobre com es presenta o no la informació. Li he de recordar que el Partit Popular en el Govern de l'Estat es va trobar que no hi havia, per unes qüestions formals, la formalitat necessària que reconegués tots els deutes, tots els forats amb què ens vam trobar i que després vam haver de reconèixer dins els pressupostos; açò és una qüestió formal transcendent i no com es presenta o no es presenta la informació, si es presenta d'acord amb els principis i criteris del Tribunal de Compotes o si es presenta amb un altre suport que, en darrer extrem, i en definitiva, permet fer totes les anàlisis que necessita fer el Tribunal de Comptes i la comissió tècnica.

Per tant, crítiques inundades, alarmisme innecessari per a nosaltres, i mantenim, evidentment, el nostre sentit de suport, de valoració positiva, a la gestió que ha fet el Govern durant l'any 1994.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juaneda.

Acabat el debat, s'obre un termini de seixanta minuts durant el qual els grups parlamentaris podran presentar davant la mesa de la comissió propostes de resolució, tant pel que fa referència a l'Escrit RGE número 4394/97, del Tribunal de Comptes, mitjançant el qual transmet l'informe de fiscalització de la comunitat autònoma de les Illes Balears corresponent a l'exercici de 1994, com pel que fa referència a l'informe de la Comissió tècnica assessora sobre la liquidació dels pressupostos generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears, també per a 1994.

Les propostes de resolució s'han de presentar a l'Oficialia major del Parlament, i si abans que hagués conclòs el termini de seixanta minuts, s'haguessin presentat totes les propostes de resolució, començaríem immediatament el debat d'aquestes propostes de resolució. Moltes gràcies.

Recomença la sessió. La iniciarem amb el debat de les propostes de resolució relatives a l'informe del Tribunal de Comptes i de la Comissió tècnica assessora referents als pressupostos de la comunitat autònoma de l'any 1994. Els comunic que s'ha reunit la mesa per analitzar la congruència de les propostes de resolució i ha considerat que eren totes congruents i, per tant, han estat totes acceptades.

Per fer la defensa de les propostes de resolució, anirem de menor a major, i la votació de les propostes de resolució es farà segons l'ordre de presentació.

No sé si hi ha cap substitució. No hi ha substitucions.

Llavors, iniciarem el debat de les propostes de resolució.

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. De fet, jo crec que el debat polític està fet i els arguments s'han presentat a l'anterior intervenció, simplement em limitaré a exposar que Esquerra Unida presenta sis propostes de resolució. la primera es refereix a la Sindicatura de Comptes, amb els termes que ja s'han explicitat, com he dit abans, a l'anterior intervenció. La segona, relativa al temps polític amb què aquest parlament duu endavant aquest tipus de debats. La tercera, relativa als expedients de contractació. La quarta, referida al Pla general de comptabilitat. I la cinquena i la sisena, que bàsicament assumeixen les propostes i les recomanacions fetes tant per la Comissió tècnica assessora com pel propi Tribunal de Comptes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, presentam quatre propostes de resolució als dos informes. A la primera es proposa acceptar una obvietat, que és acceptar les recomanacions que fa la Comissió tècnica i el Tribunal de Comptes i remetre-les al Govern perquè solucioni les deficiències i irregularitats que s'han trobat, però, a les tres següents, hi volem insistir en els tres temes que hem trobat més greus dins els dos informes, que és el tema de les adjudicacions d'obres, el tema de les incorporacions de modificacions de crèdit sense cobertura financera i, finalment, la referència a la concessió d'avals a empreses públiques, fent un esment al tema de la pèrdua de 192 milions de pessetes a Isba. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, jo demanaria que en el *Diari de Sessions* constàs imprès el contingut de les nostres propostes de resolució. Realment, defensar-les seria reiterar tots els arguments exposats a l'anterior intervenció perquè, efectivament, les propostes de resolució no són sinó posar de manifest aquelles mancances que el tribunal i la comissió liquidadora proposen i reiterar, instar, al Govern el compliment de la normativa comptable que és d'aplicació així com reiterar la necessitat que la Sindicatura de Comptes es posi en marxa ja d'una vegada perquè sigui aquesta sindicatura qui informi aquest parlament de l'estat de l'execució.

Presentam dos grups de propostes de resolució, un a l'informe del Tribunal de Comptes, amb vuit propostes de resolució, i un altre, a l'informe de la Comissió tècnica assessora de liquidació amb nou propostes de resolució en total. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Que consti en acta el contingut de totes les propostes de resolució.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Antoni Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, Sr. President. Moltes gràcies. Nosaltres, també en consonància amb la intervenció que hem fet durant el debat, fem una proposta de resolució que, com no pot ser d'una altra manera, és assumir el contingut de l'informe que fa tant el Tribunal de Comptes com la Comissió tècnica assessora, i independentment dels fets puntuals que es constaten i es posen en evidència en el contingut d'aquests dos informes, com que tot açò deriva en unes recomanacions, tant per part del tribunal com de la Comissió tècnica assessora, nosaltres el que deim és que instam el Govern, o proposam que s'acordi instar el Govern que atengui les reclamacions i les recomanacions, perdó, les recomanacions que es fan als dos informes, i aquest és el sentit de la nostra proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Jo no sé si hi ha torns de rèplica o de contrarèplica, em pens que no, però el que demanaria és si els grups parlamentaris volen fixar les seves posicions; no.

Llavors, passaríem a la votació de les propostes de resolució presentades, i les primeres que han estat presentades són les del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, que són sis propostes de resolució; procedirem a la votació separadament..., conjuntament? Conjuntes, d'acord.

Passam a la votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, volen aixecar el braç

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació.

EL SR. LLETRAT:

A favor, 6; en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Queden, per tant, rebutjades les propostes de resolució que acabam de sotmetre a votació.

Passarem a la votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista, RGE números 2710 i 2711; també conjuntament? Sí.

Votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 6; en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Queden, per tant, rebutjades les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Passarem a la votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 6; en contra, 9; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Queden, per tant, rebutjades aquestes propostes de resolució.

Passam a la votació de les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Popular. Conjuntes, no?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat?

EL SR. LLETRAT:

A favor, 9; en contra, cap; abstencions, 6.

EL SR. PRESIDENT:

Queden, per tant, aprovades les propostes de resolució que acabam de sotmetre a votació.

II.- Proposició no de llei RGE núm. 2254/98, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a indemnitzacions i compensacions per obres i instal•lacions de depuració d'aigües residuals.

Finalment, passam a debatre el darrer punt de l'ordre del dia, relatiu a la Proposició no de llei RGE número 2254/98, del Grup Parlamentari Socialista, sobre indemnitzacions i compensacions per obres i instal•lacions de depuració d'aigües residuals. Per fer-ne la defensa, té la paraula la Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei és una proposició no de llei molt senzilla però no deixa de ser important, perquè són diverses les formes o els artefactes articulats pel Govern d'aquesta comunitat autònoma per finançar inversions a partir de deute que fan contreure als ajuntaments. El famós Pla 10 o, si més no, aquest plantejament de finançament de les estacions de depuració.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment, Sra. Diputada. Sr. Riera, vol..., si ha de continuar telefonant, per favor... Per continuar.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

El deute, en aquest cas, fa referència a les inversions respecte d'obres de depuració d'aigües i, evidentment, són convenis que el Govern signa amb els ajuntaments i que suposen un deute acumulat per als ajuntaments de 3.300 milions de pessetes, d'acord amb la resposta que el propi conseller de Medi Ambient ens remet quan demanam, i ho demanam concretament, el deute que té el Govern amb els ajuntaments en finançament d'obres i estacions de depuració.

Sabem que aquestes instal•lacions s'han de finançar a partir del cànon de sanejament, que les previsions, en nombre rodó, de recaptació d'aquest cànon de sanejament es troba sobre els 4.000 milions de pessetes i que el Govern, per tant, a l'hora de repartir aquest cànon de sanejament, el que cobra en pagar indemnitzacions, evidentment no prioritza els ajuntaments, als ajuntaments va, com a màxim, un 10% del que recapta pel cànon i el 90% se'n va directament a l'Ibasan, el 90%.

Per tant, creim que la veritat és que és bastant dur per a ajuntaments petits aguantar deutes a pagar a catorze anys per part del Govern de la comunitat autònoma i que superen amplament els pressupostos municipals. Així tenim casos com el de Mercadal, on el deute del Govern d'un ajuntament molt petit arriba fins als 171 milions de pessetes, el qual el govern no pagarà fins catorze anys vista.

Per tant, creim que, atès que existeix una recaptació del cànon de sanejament, que són 4.000 milions, atès el deute que ja té l'Ibasan, i que, segons el Grup Popular, no li causa cap tipus de problema, creim que el Govern hauria de prioritzar que, a partir d'aquest cànon anual, es plantegés una major proporció als ajuntaments que a l'Ibasan a fi que aquest deute que ara hi ha previst en catorze anys es pugui reduir a dos anys. Per tant, és una qüestió possible, els recursos hi són, afavoriria els ajuntaments i tots els ajuntaments estarien en igualtat d'oportunitats. Creim que és una qüestió de sentit comú, de justícia entre les administracions locals, les quals no s'han de veure perjudicades per fer actuacions directament en front de fer actuacions a través de l'ibasan i, per tant, la llibertat de competència dins una comunitat autònoma governada pel Partit Popular crec que més que mai s'ha de garantir.

Per tant, creim que els deutes aquests, que arriben a 3.000 milions a pagar en catorze anys, es podrien pagar perfectament si el Govern prioritzàs el pagament, o la recaptació del cànon, a dos anys. Aquesta és la sol•licitud que avui fem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grups parlamentaris que volen intervenir? El Sr. Grosske, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Des de l'acord, a la proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista, he de dir que la relació que s'estableix entre la comunitat autònoma i els ajuntaments a l'hora de finançar aquestes obres és una relació entre termes absolutament desiguals i que, efectivament, no sembla políticament correcte que, en definitiva, se cerqui com a sistema de finançament per a determinades obres carregar, malgrat que sigui amb caràcter temporal, d'una manera important els ajuntaments amb una càrrega -valgui la redundància financera-, la qual, especialment en els casos dels ajuntaments petits, resulta indubtablement gravant per a la seva activitat i per a la prestació dels serveis que han de donar als seus ciutadans. En aquest sentit, ens sembla que la proposta és assenyada i que correspon a la comunitat autònoma, sens dubte la institució més potent i més solvent de les que estan en joc, fer l'esforç de reduir aquesta càrrega financera i d'augmentar l'aportació del cànon de l'aigua cap als ajuntaments. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. També per anunciar el suport a aquesta iniciativa, per dos motius, naturalment, el primer, per descarregar els ajuntaments de les càrregues financeres que els corresponen per unes competències que no són seves, que són competències exclusives del govern de les Illes Balears, i el segon, perquè aquesta pràctica, en definitiva, suposa un emmascarament del deute de la comunitat autònoma.

Jo crec que si aquesta pràctica s'ha generalitzat a totes les comunitats autònomes, si es pogués comptabilitzar com a deute de les administracions, dubt que els compromisos de Maastricht quant a dèficit públic s'haguessin complit. Aquí crec que hi ha hagut una orientació per part de les altes instàncies de l'Estat, que, disciplinadament, ha complit el Govern de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el Sr. Avel•lí Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. He d'anunciar ja d'entrada que el Grup Parlamentari Popular no donarà suport a aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Socialista. No hi donarà suport, i podem començar a aclarir algun dels aspectes que es tanquen dins aquesta iniciativa.

En primer lloc, hem de distingir el que són obres noves. Quant a obres noves de depuradores, hem de parlar d'uns contractes de préstec a deu anys formalitzats pels ajuntaments prèvia aprovació del govern d'aquestes illes. Hi ha uns terminis que s'estan pagant escrupolosament per part de la comunitat autònoma, sigui a càrrec del cànon de sanejament sigui a càrrec, a vegades, del fons pressupostari de la pròpia comunitat.

A més d'obres noves, hem de distingir indemnitzacions per manteniment i funcionament. Aquí els pagaments es fan cada any segons els expedients aprovats anualment a cada ajuntament i segons les factures que aquests aporten.

Sí que existeixen, se n'ha de deixar constància, perquè és ver, deutes amb ajuntaments per depuradores construïdes per aquests abans de l'entrada en vigor de la Llei de cànon de sanejament de l'any 92. Aquests deutes, segons previsions d'aquesta mateixa normativa a què feia referència, es vénen abonant puntualment en els terminis legalment previstos, concretament en el Decret 51/92, en la seva disposició transitòria.

Per tant, tot el sistema de finançament de les depuradores està perfectament reglamentat, es compleix escrupolosament i açò no suposa cap excés envers l'ajuntament, sinó un compliment de tot el que hi ha establert i un compliment al cap i a la fi de la normativa aprovada en el seu dia per aquest parlament. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, la diputada Sra. Joana Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, el compliment escrupolós del pagament per part del Govern, només faltaria; açò no tan sols ho posam en dubte. Nosaltres hem de pensar i creure que el Govern paga quan toca, perquè el que també és clar és que cobra quan toca, per tant, a partir d'aquí crec que açò no ha de ser ni tan sols motiu de debat.

No hem parlat aquí tampoc de manteniment, parlam només del deute del Govern, i està demanat així, per indemnitzacions i compensacions per obres i instal•lacions, per obres i instal•lacions, 3.000 milions de pessetes, amb els ajuntaments. Obres noves o obres velles? Què té més!, o l'Ibasan no s'endeuta per obres noves? Ben igual. Donem opció als ajuntaments que contractin a través qui vulguin i que tenguin la mateixa càrrega que un altre que ho fa a través de l'Ibasan.

Creim sobretot que hi ha convenis establerts; quin remei els queda, als ajuntaments?, però a mi m'agradaria saber si vertaderament als ajuntaments, que aguanten deutes a catorze anys per part del Govern de la comunitat autònoma, els agradaria o no que en dos anys aquests deutes quedassin coberts? Estam convençuts que sí, a més, perquè els ciutadans d'aquests pobles paguen el cànon igual que un altre poble on l'Ibasan ha finançat la depuradora, exactament igual. Per tant, no hem de menester aguantar la càrrega financera, quan ells paguen el cànon, perquè fan un doble pagament, no se'ls retarda en aquests catorze anys el pagament del cànon, el paguen també puntualment, i a partir d'aquí paguen els interessos de les obres i, a més a més, paguen el cànon de sanejament. Creim que seria bo per als ajuntaments, i repetim, a més, perquè quedés clar, quin és el deute que té el Govern de la comunitat autònoma, d'una manera clara, i que vertaderament donéssim opció als ajuntaments a construir aquestes estacions depuradores, amb les mateixes possibilitats, a través d'un sistema com és l'Ibasan a un altre.

A partir d'aquí, creim que és possible, quan el Govern recapta el cànon de sanejament, només prioritzar un percentatge superior del 10% que ara hi destinen els ajuntaments, només augmentar el 50% ajuntaments i Ibasan, sinó, evidentment, queda molt clara quina és la preocupació del Govern. Els ajuntaments, la veritat és que, molt malament, cada vegada més els fa suportar més deute, als ajuntaments, quan no els correspon, i aquesta és la política del Sr. Matas, cada vegada, a més, més dura, en aquest sentit, més endeutament als ajuntaments i més flors i violes per al Govern.

Per tant, crèiem, la veritat, que era una proposta bastant raonable.

Si volguessin, podrien negociar el que són dos anys, ampliar termini, o no, però que, evidentment, el Govern compleixi amb els terminis convinguts no és motiu, ni ho posam en dubte, estam convençuts que el govern paga, simplement voldríem que aquest deute de catorze anys es plantegés a dos anys, i repetesc que estaríem oberts a qualsevol tipus de transacció que el Partit Popular volgués fer en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Avel•lí Casasnovas, té vostè la paraula en torn de contrarèplica.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Només per puntualitzar un parell de qüestions abans de passar a la votació.

En primer lloc, si aquí hi ha una sèrie d'anys en què es fan pagaments i estan establerts uns terminis que es compleixen escrupolosament, evidentment que no és el motiu del debat, però també convé deixar-ne constància, perquè, a vegades, una insinuació fa més mal que una pròpia realitat.

Si aquests terminis estan establerts d'aquesta forma, jo no crec, ni cap ciutadà aquestes illes ho creu, que sigui per un capritx del Govern, jo crec que es fa una política en aquest sentit seriosa i responsable. Evidentment que, al Govern d'aquesta comunitat, li agradaria pagar tots els deutes en un any o tot el finançament d'aquestes depuradores en un any, però quan una persona governa, ha de ser responsable, i encara que hi hagi a vegades decisions que siguin més impopulars que d'altres, s'han de prendre i s'ha d'actuar des de la responsabilitat, i si s'estableix a cinc o a set anys, i no s'estableix a dos, alguna causa tendrà i qualque cosa hi tendran a dir els tècnics especialistes en finançament.

Per tant, jo crec que aquí hem de descartar qualque tipus d'alegria en aquest sentit per part del Govern, i ens sembla correcte que ho faci així. A més a més, tota aquesta proposta que vostè fa, que a vegades sí que seria estimable en una altra comunitat autònoma, però vostè sap el gran esforç inversor que ha fet el Govern balear en aquesta comunitat en política de sanejament, de depuradores?, és una de les comunitats que més esforços hi ha fet, i, per tant, hi ha aquest gran volum, el qual, com dic, s'eixuga i es compleix amb els seus terminis sense cap problema.

Per tant, no podem donar suport a la seva proposició no de llei, perquè ens sembla molt més rigorós i molt més seriós el sistema que duu a terme el govern d'aquesta comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Acabat el debat, passarem a la votació de la Proposició no de llei RGE número 2254/98, del Grup Parlamentari Socialista, la qual acabam de debatre.

Senyores i senyors diputats que votin a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; en contra, 8; abstencions, cap.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, en conseqüència, rebutjada la Proposició no de llei RGE número 2254/98.

Arribat aquest punt i en no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats per la seva col•laboració.

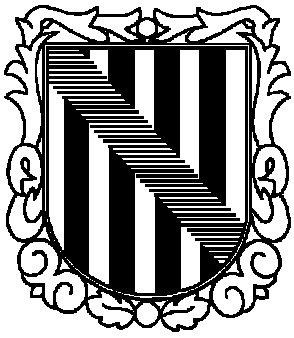

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ
Un any . . . . . 2.000 pessetes.
Sis mesos . . . . . 1.000 pessetes.
Tres mesos . . . . . 500 pessetes.
Preu de l'exemplar . . . . . 100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma